

* 19-10-'33

Piet Gierveld

† 21-03-'93

We wisten dat dit moment ooit zou komen.
Toch komt het altijd onverwachts.
Pa, je was een man van weinig woorden en iemand die z'n gevoelens moeilijk kon uiten.
Je was tevreden met weinig. Elke dag stapte je vrolijk op de fiets en maakte dan je kilometers.
Hier en daar maakte je opgewekt een praatje.
De buitenlucht en vooral de natuur was je tweede huis. Op je stuk land in Denekamp was je vaste prik elke dinsdag te vinden.
Het leek soms wel of er goud te vinden was.
Voor jou pa had dit stuk land vooral een grote emotionele waarde. Je was dan weer een beetje dichter bij je broers.
Toch was je liefde het grootst voor je kleinkinderen.
Voor een aantal jaren geleden wisten we, dat je een man van de dag was.
Dankbaar zijn we dan ook dat je in ieder geval je kleinkinderen nog hebt mogen meemaken.
Dit afscheid doet ons pijn. Een schrale troost is, dat je niet hebt hoeven te lijden.

Pa bedankt!